

Uretfærdigheder; men Princippet er det, at der bestattes paa bedste Bestub. Allerede den nuværende Ordning er uheldig, og naar man vil gennemføre en mellemkommunal Bestatning, og naar man, og her henviser jeg ogsaa til den ny § 18, i Virkeligheden kommer til at lægge mere Vægt paa Formue- og Lejlighed end hidtil, vil den nuværende Ordning vise sig at være mere og mere uheldig; man maa bort derfra. Hvor enig jeg er med den højtærede Minister i, at vi maa komme til Skattevedtægter i Kommunerne, lige saa uenig er jeg i, at disse Skattevedtægter skulle fastlægges administrativt af Indenrigsministeriet. Man maa jo dog lægge Mærte til, hvad der her fordres; disse Skattevedtægter skulle omfatte Spørgsmaalet om, i hvor høj Grad Formue- og Lejlighedsafgiften skal være progressiv, Skattefalden maa fastlægges i disse Vedtægter i sine Hovedtræk i alt Fald; endvidere maa der i Skattevedtægterne indføres Bestemmelser om, i hvad Forhold den Indtægt, som faas af Formuen, skal bestattes i Forhold til Indtægt af personlig Virksomhed. Disse overordentlig indgribende Bestemmelser, som dog ere af den allerstørste Bigtighed for hver enkelt Mand her i Landet, vil man fastsætte uden Lovregel, overlade Fastsættelsen til Administrationen. Jeg vil i alt Fald finde det i høj Grad mærkeligt, om man vil gaa hertil, og jeg beklager, at den ærede Indenrigsminister ikke har villet tage Spørgsmaalet op til en gennemgaaende Underjøgelse i Ministeriet; thi det er højt vanskeligt for en enkelt Rigsdagsmand, ja selv for et Udvalg, at komme med tilfredsstillende Regler paa dette Omraade. Jeg er bange for, at man ikke kommer til Ende med denne Sag; jeg er i alt Fald vis paa, at man ikke kommer til Ende med denne Sag, uden at Regeringen tager Sagen i sin Haand og kommer med Forslag om Lovregler for disse Vedtægter, selvfølgelig ikke i Detaillerne, men i Hovedtrækkene, og saa kunne Detaillerne jo overlades til Administrationens Afgørelse. — I §§ 3 og 4 foreslaas der en ny Overligningskommission for den kommunale Bestatning. Jeg tror at turde sige, at det vil blive meget vanskeligt for den højtærede Minister at faa disse to Paragraffer gennemførte her i Tinget, og jeg skulde mene, at hvis det kunde lykkes at faa Vedtægter med lobbestemte Regler, var det heller ikke nødvendigt, saa kunde man blive ved Amtsraadet som Overligningskommission, men derimod skal jeg indrømme, at hvis det ikke lykkes, ja, hvis vi end ikke opnaa at faa Vedtægter, er en saadan Overligningskommission vistnok temmelig nødvendig. — I

§ 6 findes jo Hovedbestemmelsen om de Personer, som skulle indbrages under den mellemkommunale Bestatning. Paa dette Punkt er jeg enig med den ærede første Taler. Jeg tror ikke, den Bestemmelse, der er foreslaaet, er en Forbedring af, hvad Udvalgets Flertal foreslog i Fjor, tværtimod; og de Eksempler, der nævnes i Motiverne, som skulde gøre det indlysende, at det var nødvendigt at indskrænke det af os stillede Forslag i Fjor, finder jeg langt fra afgørende. Jeg indser ligesom det ærede Medlem fra Mødet aldeles ikke, hvorfor ikke en Procurator, som har Kontor i mere end en Kommune, skal betale til begge Kommuner ligesom andre Mænd, som have Forretningslokaler i flere Kommuner. Hvad Aktieselskaber angaar og de Selskaber, der staa dem nær, har jeg to Bemærkninger at gøre. Jeg finder, at den Sat, som Aktieselskaber foreslaas sat i, nemlig 3 pCt., er meget for høj. Jeg for mit personlige Vedkommende har en Del Betænelighed ved at gaa til 2 pCt., som foresloges i Fjor; men at gaa til 3 pCt., forekommer mig dog at gaa ud over rimelige Grænser. Jeg er enig i, at den sammenstuede Kapital godt kan taale at betale særlig Sat, altsaa Sat foruden den, som Aktionærerne komme til at betale som Personer; men det forekommer mig, at det er for meget nu paa en Gang til den enkelte Kommune at tage 3 pCt., og det saa meget mere, som jeg ikke nærer Tvivl om, at man i Tidens Løb og maalkø om ikke saa meget lang Tid kommer til en saadan Omordning af vore Statsafgifter, at Aktieselskaber ogsaa ville blive tagne op som Skatteobjekt til Staten. Det vil da ikke være fornuftigt i Forvejen at have bestattet dem alt for højt til Kommunerne.

Det andet, jeg her skal omtale, er de gensidige Forsikringsforeninger. Jeg kan paa ingen Maade være med til, at de gensidige Forsikringsforeninger i al deres Mindelighed ikke skulle bestattes akkurat ligesom Aktieselskaber. Det vilde, saa vidt jeg ser, være en stor Uret lige over for Aktieforsikringsforeninger at gøre de gensidige Forsikringsforeninger fri for Sat, og det vilde de, saa vidt jeg forstaar Udtrykkene, blive, hvis Lovforslagets § 9, andet Stykke, gaar igennem uforandret. Der er et Punkt, hvor jeg ikke kan nægte, at det underer mig særdeles, at der er stillet et helt nyt Forslag i Nar. Det er med Hensyn til Stiftelsernes, de juridiske Personers Inddragning under den mellemkommunale Bestatning. Hidtil har saa vel den ærede Minister som Udvalget været fuldstændig enige paa dette Punkt. Stiftelserne vare efter den ærede Ministers